

[Lorentzen.]

forening for mindre jordbrugere, og det lykkedes ham mod vore stemmer at få gennemført en lov, der fra mange sider i dag benævnes som „flødepiskerloven“. Det kunne være interessant at spørge, om det ærede medlem nu vil indføre i sin forening de samme skærpede mindsteudbetalinger som efter lovforslaget, eller om den ordning, som det ærede medlem var så virksom for at få vedtaget i foråret, ikke falder ind under den almindelige afbetalingslov, således at man kan sælge efter helt andre afbetalingsregler til medlemmerne indenfor denne forening. Enhver kan jo se, at der er noget uheldigt i, at der skulle gælde andre regler, og hvis der efter lovene gælder forskellige regler, må jeg henstille til den højtærede landbrugsminister, at han søger denne lov ændret, således at der kan blive overensstemmelse mellem de to love.

Vi vil, da lovforslaget efter vor opfattelse hviler på et for spinkelt grundlag, ikke være med til at eksperimentere med det private erhvervsliv, og derfor kan vi naturligvis ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Dernæst må vi også tage afstand fra, at finansudvalget indskydes i lovforslaget som en faktor, hvis tilslutning er nødvendig for ved kongelig anordning at kunne sætte mindsteudbetalingen ned til den grænse, der gælder efter den lov, der er vedtaget, men altså endnu ikke ført ud i livet. Personlig er jeg ked af, at den højtærede justitsminister, som jeg sætter pris på, og som sikkert er i besiddelse af betænkelighedens nådegave, er gjort til pennefører for den højtærede finansminister, og jeg vil også tro, at den højtærede justitsministers embedsmænd vil rive sig i håret, når de skal fortolke denne lov og ser, hvordan den kommer til at virke i praksis.

Man vil efter disse ord forstå, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, men tværtimod vil modsætte os det i det omfang, vore kræfter tillader det.

Aksel Møller: Den ændring, der har fundet sted i lovforslaget under udvalgsbehandlingen, har efter min mening ikke gjort tilfiden til lovforslaget større. Det er ikke underligt, at man foreslår denne ændring, når man under udvalgsbehandlingen opda-

ger, at livet er så mangfoldigt, at de forskellige varegrupper har højst forskellige betingelser og forudsætninger, og at man derfor må ind på en differentiering af procenten, som man vil kræve ved første udbetaling. Nu har man altså valgt dette, at de 30 pct. er forsvundet af lovforslaget, og i stedet for er indsat 40 pct. for personmotorkøretøjer o. lign. og 25 pct. for alle andre afbetalingskøb. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Lorentzen i, at dette ændringsforslag nærmest bekræfter, at der her handles i hastværk. Selv mener jeg, det er udtryk for en panikstemning, som har grebet forslagsstillerne. Den udvalgsbehandling, som har fundet sted, og den mulighed, vi har haft under udvalgsbehandlingen for at få oplysninger om dette forhold, er efter min mening af den karakter, at det må frarådes, at lovforslaget gennemføres, også med de ændringer, der nu er foreslået.

Udgangspunktet for at stille dette forslag har været ønsket om gennem det at medvirke til en konjunkturpolitik, der kunne bidrage til at genoprette den vaklende valutabalace. Ideen at anvende afbetalingshandelen som middel hertil har man fra De Forenede Stater, men man har efter min mening overhovedet ikke overvejet, om forholdene i vort land kan sammenlignes med de forhold, der er i De Forenede Stater. De oplysninger, vi under udvalgsarbejdet har fået fra de enkelte brancher, og også det, der har kunnet forelægges os af erfaringer fra De Forenede Stater, bekræfter efter min mening, at forholdene ikke kan sammenlignes.

For det første er afbetalingshandelen langt mere omfattende i De Forenede Stater end her. En så væsentlig del af omsætningen hviler derovre på afbetalingshandelen, at et indgreb overfor denne handel kan få virkning på forbruget i landet. For vort vedkommende er dette ingenlunde tilfældet, i hvert fald ikke i samme grad. Dertil kommer, at man i De Forenede Stater samtidig har indført en lovgivning, som har hånd i hanke med finansieringsinstitutter og driftslåneforeninger og al den slags, således at disse finansieringsinstitutter ikke er i stand til at yde lån, der gør lovens bestemmelser om den første udbetalingsrates størrelse illusoriske. Det vil sige, man har et meget omsiggribende lovgiv-